

УДК 378

НОВІТНІ СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА ЇХ РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ

Безніс О. Є. ст. викладач

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Світ, наука, людство не стоять на місці. Вони безупинно змінюються, розвиваються, трансформуються, перетворюючись на щось більше, ліпше, глобальніше. Закладам вищої освіти теж потрібно трансформуватися, і цією проблемою провідні спеціалісти турбуються вже не перший рік.

Вихід України на Європейський рівень ставить перед вітчизняною системою вищої освіти цілий ряд нових завдань, що вимагають комплексного рішення [1].

Дистанційне навчання у фізичному вихованні необхідно розглядати як один з елементів системи вищої освіти, який дозволяє задовольняти потреби учасників навчального процесу у доступі до специфічної інформації спортивного, фізкультурно-розвивального, оздоровчого, рекреаційного характеру.

Проблема трансформації вітчизняних ЗВО найбільш актуальна на рівні тих вишів, які ступили на шлях трансформаційних перетворень лише сьогодні. Це перш за все великі університети, які позиціонують себе як провідні галузеві або «старі» класичні з розвиненими традиціями фундаментальних досліджень, яким все важче зберігати свій потенціал в ринкових умовах. Цілісне наукове осмислення проведених і проєктованих перетворень вимагає дослідження тенденцій, закономірностей і рушійних сил трансформаційних змін [2].

Різноманітні соціальні чинники, що визначають динаміку трансформаційних процесів у вітчизняній вищій школі, класифікуються на *регульовані* (соціальне замовлення на підготовку фахівця певного профілю, розвиток вузівської науки, соціальної структури, виробництва та ін.) І *нерегульовані* (системна криза, інформаційна революція, глобалізація, демографічний фактор). При моделюванні зазначених процесів необхідний облік нерегульованих факторів, що мають в умовах російського соціуму тенденцію до наростання.

І, якщо на регульовані(що не дивно) можна якось впливати, то, зрозуміло, що нерегульовані не підконтрольні людині.

В наших силах – намагатися робити усе, щоб процес трансформації освіти в Україні був контрольованим та «йшов у ногу» з технічним прогресом у світі. Треба «тримати руку на пульсі» та стежити за інноваціями у передових світових країнах, вчитися на їхньому досвіді та робити якомога менше помилок.

Наразі в Україні неперервно ведеться трансформація освіти. Поступово проваджується студенто-центрична система освіти, освітній процес постійно «комп'ютеризується» та «відцифровується», стає дедалі легше проводити навчання дистанційно. Загальний рівень знань у студентів підвищується за рахунок постійних вебінарів та безкоштовних онлайн-ресурсів, доступних кожному [3].

Не можна опанувати раціонально техніку рухів на відстані, навіть використовуючи найсучасніші спортивні прилади та комп'ютеризовані тренажери, відеофільми та відеоролики із зображенням взірцевого виконання техніки рухів. В умовах ведення дистанційного навчання в ЗВО акцент в організації цього процесу переноситься на самостійне виконання програм фізичного виховання, що гостро ставить перед викладачами завдання контролю за станом здоров'я студентів СМГ.

При використанні інноваційних форм проведення занять з фізичного виховання можливий успіх під час впровадження дистанційного та змішаного навчання. Врахувуючи, реальність життя, дистанційні тренування отримали свій поштовх для розвитку цього напрямлення.

Література:

1. Акусок А. М. Теоретичні засади формування змісту загально педагогічної підготовки майбутнього вчителя: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки». К., 2009. 22 с.
2. Міхель Д. О. Визначення поняття процесу «європеїзація» та його вплив на сучасне суспільство. Політологія. Наукові праці. Випуск 150. Том 162, 2011. С. 22–25.
3. Ярошик М. Я. Підготовка бакалаврів фізичного виховання в умовах інтеграції вищої школи України в європейський освітній простір: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення». Л., 2010. 20 с.